

РЕШЕНИЕ

№ 1328

гр. София, 12.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 45 състав, в публично заседание на 09.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **10633** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 70, ал. 1, вр. с чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на Х. А. М. А., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в [населено място], Й., гражданин на Й., търсец закрила, срещу Решение № УП – В15 / 23.09.2025 г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС, с което молбата за предоставяне на международна закрила е отхвърлена като явно неоснователна.

В жалбата е посочено, че оспорваното решение е незаконосъобразно поради допуснати при постановяването му съществени нарушения на административно-производствените правила и противоречие с приложимия материален закон. Посочва, че обжалваният административният акт е постановен в нарушение на чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, тъй като административният орган е игнорирал факта, че причините Х. А. М. А. да напусне своята държава са свързани с наличието на заплаха за живота и сигурността му. Административният орган в обжалвания акт не е разгледал поотделно и в тяхната съвкупност изложените факти обуславящи основателността на искането за предоставяне на статут на бежанец. Твърди, че евентуалното му завръщане в Й. ще доведе до реална заплаха за живота и сигурността му с оглед наложената му осъдителна присъда. Видно от мотивите на решението, административният орган не е обсъдил никакви източници на информация за страната му на произход с изключение на справка на ДАБ. Иска се отмяна на оспореното решение.

В открито съдебно заседание от дата 09.12.2025 г. жалбоподателят се явява лично и се представлява от служебно назначения адвокат Н. Г., който поддържа така подадената жалба.

Ответникът – интервюиращ орган на ДАБ при МС, чрез юрк. П., оспорва жалбата и моли същата

да бъде оставена без уважение.

СГП не изразява становище по жалбата.

Административен съд София-град, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно по делото, че жалбоподателят Х. А. М. А., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на Й., е подал молба за предоставяне на международна закрила вх. № ПМЗ – В – 2407 от 02.09.2025 г. на РПЦ – [населено място], отдел „ПМЗ – кв. В.“. Личните данни на чуждия гражданин са установени въз основа на представен паспорт в оригинал.

В хода на административното производство жалбоподателят е получил информация за задълженията на чужденците, настанени в центрове на ДАБ (л. 38 – 39 от делото); подписал е декларация за съгласие за събиране на информация (л. 42 от делото); получил е информация за обработване на лични данни на чужденци, търсещи международна закрила (л. 40 – 41 от делото); попълнена е Евродак дактилоскопна карта (л. 44 от делото); получил е указания относно реда за подаване на молба за международна закрила, за процедурата, която ще се следва, за правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република България (л. 45 от делото); попълнен е регистрационен лист (л. 56 от делото); приложена е справка относно Й. (л. 66 – 76 от делото).

На 03.09.2025г. с Х. А. М. А., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на Й., е проведено интервю. Въпросите и отговорите от това интервю са отразени и обективирани в протокол (л. 26 – 29 от делото). Жалбоподателят Х. А. М. А. заявява, че на 06.11.2024 г. заедно със своя баща напуснал Й. минавайки транзит за Гърция и се отправил към Германия. Останал там около 10 дни докато приключило делото на баща му в Й.. След което заминали отново заедно с автобус за Н.. Посочва, че там подали молба за закрила двамата със своя баща поради политически причини. На 02.09.2025 г. бил върнат от Н. в Република България, тъй като имал издадена виза с цел туризъм. Не заявява дали в Н. е получил отказ по подадената от него молба, но разказва, че баща му с помощта на адвокат останал там тъй като той имал проблеми от политически характер в страната си по произход.

Чуждият гражданин мотивира молбата си за международна закрила с лични проблеми свързани с неговия баща. В проведеното интервю с рег. № УП 7440/03.02.2025 г. Х. А. М. А. заявява, че е живял в [населено място], Й.. Съобщава, че е учил медицина до втори курс, но е прекъснал заради забрана от Държавна сигурност. Твърди, че в Й. не е работил, тъй като е бил студент. Пояснява, че в страната му по произход са останали майка му и шест сестри. Изтъква, че е напуснал Й. поради политическите проблеми, които имал неговия баща. Допълва, че баща му е бил офицер във военновъздушните сили на Й.. Разказва, че през 2022 г. принц Х. искал да направи преврат и да сваля своя брат от властта. Следствие на това бил вкаран в затвора, но бащата на молителя бил против макар, че нямал нищо общо с принца. След тези събития Държавна сигурност започнали да гонят баща му и искали да го отстранят от работа. Добавя, че баща му бил обвинен, че е подпалил военен автомобил. Заявява, че въпреки, че е имало свидетели и камери, чийто записи били изтрети имало дело и баща му бил отстранен от работа за осем месеца. Посочва, че баща му е лежал в затвора една година и осем месеца. Съобщава, че е осъден на десет години затвор. Молителят твърди, че в Й. не може да продължи да учи и човек не може да изказва свободно мнението си. Допълва, че иска да живее в сигурност. Разказва, че не иска да се върне в Й., защото не иска да бъде убит или да влезе в затвора.

В хода на интервюто заявява, че не е имал никакви проблеми във връзка със своята етническа и религиозна принадлежност в Й., като разказва, че проблемите, които има са изцяло лични и

свързани с проблем, който има неговият баща. Съобщава, че е имал туристическа виза за Република България, но той не е пристигнал в страната, а бива върнат от Н., където е подал молба за закрила заедно със своя баща.

В резултат от проведеното административно производство е издадено оспореното Решение № УП – В15 / 23.09.2025 г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС, с което молбата за предоставяне на международна закрила е отхвърлена като явно неоснователна.

В решението е прието, че за кандидата за закрила не са налице предпоставките за предоставяне на статут на бежанец по ЗУБ, съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, тъй като изложените от него мотиви не са правно релевантни за търсената закрила. Кандидатът не е аргументирал наличието на основателни опасения от преследване по изброените в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ причини: раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, поради което не са налице субективният и обективният елемент за прилагане на цитираната правна норма. Статут на бежанец се предоставя единствено на лично основание, при наличие на преследване по някоя от хипотезите на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, които условия в конкретния случай не са изпълнени. Съгласно чл. 8, ал. 4 от ЗУБ преследване е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повтораемост.

Според административния орган мотив за напускането на държавата му по произход не е нуждата от предоставяне на международна закрила. Х. А. М. А. е напуснал страната си с туристическа виза, която при наличието на преследване от страна на властите едва ли би му била издадена. Не се констатира да са нарушени основни негови права или да е осъществена съвкупност от действия, които да доведат до нарушаване на основаните му права, достатъчно тежки по своето естество или повтораемост.

Административният орган е стигнал до извода, че за Х. А. М. А., не се установяват опасения за сигурността на живота на молителя в Й., които да са относими към признаване на качеството му на бежанец и предоставяне на закрила по смисъла на чл. 8 от ЗУБ.

За жалбоподателя Х. А. М. А. не са налице и предпоставките на чл. 9, ал. 1 от ЗУБ. Според тълкувателно решение на СЕС от дата 17 февруари 2009 г. по дело С – 465 / 07, понятията „смъртно наказание“, „екзекуция“ и „изтезание или нечовешко или унизително отнасяне или наказание, наложени на молител в страната на произход“, използвани в чл. 15, б. „а“ и „б“ от Квалификационната директива или чл. 9, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗУБ обхващат ситуации, в които кандидатът за субсидиарна закрила е изложен на риск именно от конкретен вид посегателство. За разлика от това обаче посегателствата, формулирани в чл. 15, б. „в“ от Директивата, респективно чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, състоящи от „тежки лични заплахи срещу живота или личността на молителя“, обхващат по – общ риск от посегателства, а не на конкретни актове на насилие, тъй като заплахата е заложена в ситуацията на въоръжен вътрешен или международен конфликт.

Според решаващия орган за чужденеца няма добре обосновани опасения от преследване и индивидуализиране на заплахата за живота на кандидата за международна закрила, не са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут, безогледното насилие в Й. следва да е изключително. Не се констатира и спрямо чужденеца да са налице сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено на основание присъствието си на територията на държавата си по произход той би бил изправена пред реален риск да стане обект на заплахата, релевантна за предоставяне на хуманитарен статут.

При така установената фактическа обстановка съдът от правна страна намира следното:

По допустимостта:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена срещу годен за оспорване административен акт,

от надлежна страна, за която е налице правен интерес от търсената защита и при спазване на 7 – мо дневния срок за съдебно обжалване, предвиден в ЗУБ. Оспореното решение е връчено на дата 02.10.2025 г. Жалбата е подадена на дата 09.10.2025 г.

По основателността:

Жалбата по същество е неоснователна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, в предвидената в закона писмена форма. Не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила по ЗУБ.

Производството за Х. А. М. А., гражданин на Й. се явява образувано с регистрирането на негова молба. Решението е постановено в ускорено производство на основание чл. 70, ал. 1, вр. чл. 13, ал. 1, т. 1, т. 2 от ЗУБ. Не са налице твърдените от оспорващия пороци на същото.

Според разпоредбата на чл. 70, ал. 1 от ЗУБ, „при наличие на основания по чл. 13, ал. 1 в срок до 14 работни дни от регистрацията на чужденеца интервюиращият орган може да приложи ускорена процедура в производството по общия ред, като вземе решение за отхвърляне на молбата, като явно неоснователна“. В случая изцяло са съобразени тези условия, предвид датата, на която е подадена молбата за закрила, датата на постановяване на оспорваното решение и основанията на чл. 13, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ, на които се позовава интервюиращият орган и който са подкрепени от изложените в решението му мотиви. Така интервюиращият орган е действал в рамките на делегираната му от ЗУБ материална компетентност.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ „статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея“. Без значение е обстоятелството дали чужденецът принадлежи към тези раса, религия, националност, социална група, или изразява политическо мнение, които са в основата на преследването (чл. 8, ал. 2, изр. първо от ЗУБ). В конкретния случай Х. А. М. А. не е обосновал твърденията си за осъществено спрямо него преследване поради някоя от причините по чл. 8, ал. 1 във връзка с ал. 4 от ЗУБ. Не може да се обуслови извод за осъществено спрямо молителя преследване по смисъла на чл. 8, ал. 4 от ЗУБ или действия на преследване по смисъла на чл. 8, ал. 5 от ЗУБ от някой от субектите по чл. 8, ал. 3 от ЗУБ. Не се констатира, че на същия са нарушени основни права или е осъществена съвкупност от действия, които да доведат до нарушаване на основните му права, достатъчно тежки по своето естество и повторяемост. Молителят не заявява да е преследван поради етническата си или религиозната си принадлежност както в страната по произход, така и в страните, през които е преминал или бил, поради което не може да се направи извод, че са налице основания за опасения от преследване. Същият не бил и политически ангажиран. Правилен е изводът на административния орган, че изложените от лицето причини не представляват материалноправно основание, по смисъла на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец, понеже (както вече се каза) твърденията за страх от отмъщение на личностна основа остават недоказани.

Начинът на оценяване на фактите и на предоставените доказателства е регламентиран в § 3 на чл. 4 от Директива 2004/83/ЕО на Съвета, от 29.04.2004 г., „относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила“. Нормите на § 1 и § 2, чл. 4 пък, определят начините за оценяване на фактите и обстоятелствата, изложени в молбите за международна закрила. Дадена е възможност на Държавата да прецени, че задължение на молителя е да

обоснове своята молба, а компетентният орган следва да оцени, в сътрудничество с молителя, елементите, свързани с молбата му: информацията на молителя и всички документи, с които разполага за своята възраст, минало, включително и на свързаните с него роднини, за своята самоличност, за своето или своите гражданство/а, за страната или страните, както и за мястото или местата на предишно пребиваване, за маршрут на пътуване, документи за самоличност и за пътуване, както и причините за молбата за международна закрила.

Внимателният анализ на описания в протокола от интервюто разказ сочи на липса, на макар и косвени, неоспорими доказателства, подкрепящи твърденията, които конструират бежанската история.

Бежанецът е напуснал Й. легално, което е своеобразен критерий, че официалните власти в тази държава нямат никакво намерение да преследват Х. А. М. А..

Съгласно чл. 9, ал. 1 ЗУБ „хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като:

1. смъртно наказание или екзекуция, или
2. изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или
3. тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт“.

Не се доказва в конкретния случай реална опасност от тежки посегателства спрямо Х. А. М. А. като изброените в чл. 9, ал. 1 ЗУБ. Не се установява, че той е бил подложен на посегателство /физическо или психическо/ по смисъла на чл. 3 „Забрана на изтезанията“ от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи (чл. 9, ал. 1, т. 2 от ЗУБ). По отношение на предпоставките да се предостави хуманитарен статут съгласно чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ на анализ подлежи бежанската история с оглед Решение от 17 февруари 2009 г. на СЕС по дело С-465/07, по тълкуването и прилагането на член 15, буква „в“ от Директива 2004/83/ЕО относно преценката за силата на степента на безогледно насилие. Посочено е изрично в оспорения акт, че към момента не е налице въоръжен вътрешен или международен конфликт в страната по произход, както и, че за търсещият закрила съществува реална възможност сигурно и законно да пътува в района на постоянното си местоживеене. Оспореният акт е издаден с оглед установената от органа фактическа обстановка (чл. 142, ал. 1 от АПК). Не е оборена и материалната доказателствена сила на справка от 08.10.2025 г., в която въпреки че са обсъдени нови факти по чл. 142, ал. 2 от АПК, те не променят изводите на органа, че конкретно за чужденеца като личност не е налице реална опасност по смисъла на чл. 9, ал. 3 от ЗУБ. Не са налице никакви данни или доказателства, които да опровергават по съдържание информацията в представената справка, която се изготвя от Дирекция „Международна дейност“ и включват обща географска, политическа, икономическа и културна информация, както и информация за правната уредба и за спазването на правата на човека, както и за сигурните държави по произход, за третите сигурни държави, за кризисните райони и за бежанските потоци. В случая не се установява наличието на предпоставките по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ – „тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт“. При това са неприложими и разрешенията, дадени в решението по дело С-285/12 на СЕС. Не подлежат на анализ и разпоредбите на чл. 9, ал. 3, ал. 4 и ал. 5 от ЗУБ поради липсата на каквито и да е било доводи на лицето за извършването спрямо него на тежки посегателства.

Видно от приложената справка за ситуацията в Й. (вх. № МД-02-548 от 08.10.2025г.) Х. Кралство Й. се счита за сигурна страна на произход от българските власти, съгласно Решение №

247/03.04.2024 г. на Министерския съвет на Република България. Политическата ситуация в Й. е стабилна, но понякога има протести в А. и други градове. На 13 юни 2025 г. сутринта самолети и системи за противовъздушна отбрана на Кралските йордански военновъздушни сили прихващат няколко ракети и дроне, навлезли в йорданското въздушно пространство, съобщава висш военен източник от Генералното командване на въоръжените сили на Й. - Арабската армия. Авиационните власти на Й. затварят въздушното пространство на страната и приземяват всички полети, след като И. атакува И.. „Въздушното пространство на кралството е временно затворено, а въздушният трафик е спрял за всички самолети - пристигащи, заминаващи и транзитни, като предпазна мярка срещу всякакви рискове, произтичащи от регионалната ескалация“, се казва в изявление на властите.

Правилно е формиран от административния орган извод, че искането на чужденец за предоставяне на международна закрила (хуманитарен статут) трябва да бъде отхвърлено като неоснователно.

Липсват предпоставки за предоставяне на статут по чл. 8, ал. 9 и чл. 9, ал. 6 от ЗУБ, а именно – член от неговото семейство по смисъла на легалната дефиниция на § 1, т. 3 от ДР на ЗУБ да има предоставена международна закрила, нито с оглед разпределената доказателствена тежест се сочат доказателства от страна на жалбоподателя, въз основа на които да се опровергае горното твърдение.

Не се сочи наличието на предпоставките за предоставяне на международна закрила по чл. 9, ал. 8 от ЗУБ, а именно – по други причини от хуманитарен характер, както и поради причините, посочени в заключенията на Изпълнителния комитет на Върховния комисар на Организацията на обединените нации за бежанците. „Под „други причини от хуманитарен характер“ по смисъла на чл. 9, ал. 8 от ЗУБ се има предвид не всяка причина независимо от нейното естество, а хипотезата урежда останалите случаи, различни от изрично предвидените в ал. 1, въз основа на които да се установява същата по интензивност реална опасност от тежки посегателства срещу личността на чужденец при завръщането му в държавата по произход. В конкретния случай такива не се изтъкват“.

Към посоченото трябва да се добави, че съгласно глава II, § 62 от Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец, издаден от Службата на Върховния комисар на Организацията на обединените нации, мигрантът е лице, което по причини, различни от изброените в определението за бежанец, доброволно напуска страната си, за да се засели другаде, като той може да прави това от желание за промяна или прикљочение или по семейни или други причини от личен характер, както в случая се установява, че това е направено от жалбоподателя Х. А. М. А.. Последният е мигрант, а не бежанец.

В конкретния случай с твърденията си молителят цели получаването на международна закрила по лични причини, а не – поради наличието на някоя от предпоставките по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ.

Съвкупната преценка на изложените дотук факти и обстоятелства налага извод за законосъобразност на обжалваното решение, като същото отговаря на условията за редовно действие на административен акт, което предполага отхвърляне на жалбата против него.

С оглед на гореизложеното и на основание, АССГ, Първо отделение, 45 – ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. А. М. А., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в [населено място], Й., гражданин на Й., търсещ закрила, срещу Решение № УП – В15 / 23.09.2025 г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС, с което молбата за предоставяне на международна закрила е отхвърлена като явно неоснователна.

Решението не подлежи на касационно обжалване на основание чл. 85, ал. 3 от ЗУБ.